

Виконавчий комітет Стрийської міської ради повідомляє про оприлюднення проекту розроблення детального плану території з метою розміщення індустріального парку "Промзона" по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади та звіту про його стратегічну екологічну оцінку.

З 21 травня по 26 червня 2022 року триватиме громадське обговорення щодо врахування громадських інтересів під час розроблення вищеназваних робіт.

Підстава розроблення – рішення № 1131 Стрийської міської ради від 28.04.2022 року.

Замовником детального плану території є: виконавчий комітет Стрийської міської ради.

Розробником проекту є: ФОП М. Лопушанський.

Із проектами містобудівної документації та звітом про стратегічну екологічну оцінку можна ознайомитись в приміщенні будівлі міської ради в м. Стрий по вул. Шевченка, буд. 71 з 21 травня по 26 червня 2022 року пн-пт з 10-00 по 16-00 та на вебсайті <https://stryi-rada.gov.ua/>. Контактна особа Телішевський Орест Станіславович (Начальник управління містобудування та архітектури виконавчого комітету Стрийської міської ради), ел. пошта: stryimvk@ukr.net.

Громадські слухання проекту розроблення детального плану території з метою розміщення індустріального парку "Промзона" по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади та звіту про його стратегічну екологічну оцінку відбудуться 23 червня 2022 року за адресою м. Стрий по вул. Шевченка, буд. 71 о 10.00 год.

Письмові зауваження та пропозиції до вищезгаданих проектів можна подавати до 26 червня 2022 року включно до виконавчого комітету Стрийської міської ради. Пропозиції та зауваження громадськості мають бути обґрунтовані, а також містити посилання на положення відповідних законодавчих та інших нормативно-правових актів, державних стандартів, норм і правил.

Пропозиції громадськості до розроблення детального плану території з метою розміщення індустріального парку "Промзона" по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади та звіту про його стратегічну екологічну оцінку подаються у письмовій формі до Стрийської міської ради у вказаний строк.

Пропозиції та зауваження, подані після встановленого строку, не розглядаються.

МІСЬКВИКОНКОМ

ЗВІТ
про стратегічну екологічну оцінку
детального плану території
з метою розміщення індустріального
парку «Промзона» по вул. Промисловій
в м. Стрий на території
Стрийської міської територіальної громади

м. Стрий – 2022

ЗМІСТ

Вступ

1. Методологія стратегічної екологічної оцінки
2. Зміст та основні цілі документу державного планування
3. Характеристика поточного стану довкілля
4. Екологічні проблеми, в тому числі ризики впливу на здоров'я населення
5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативного впливу на здоров'я населення
6. Опис наслідків для довкілля
7. Заходи, що передбачені для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документу державного планування
8. Обґрунтування вибору оправданих альтернатив
9. Заходи, передбачені для моніторингу наслідків виконання документу державного планування
10. Резюме нетехнічного характеру інформації

ВСТУП

Відповідно до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» основними принципами охорони навколишнього природного середовища є:

- пріоритетність вимог екологічної безпеки, обов'язковість додержання екологічних стандартів, нормативів та лімітів використання природних ресурсів при здійсненні господарської, управлінської та іншої діяльності;
- гарантування екологічно безпечного середовища для життя і здоров'я людей;
- запобіжний характер заходів щодо охорони навколишнього природного середовища;
- екологізація матеріального виробництва на основі комплексності рішень у питаннях охорони навколишнього природного середовища, використання та відтворення відновлюваних природних ресурсів, широкого впровадження новітніх технологій;
- збереження просторової та видової різноманітності і цілісності природних об'єктів і комплексів;
- обов'язковість оцінки впливу на довкілля;
- компенсація шкоди, заподіяної порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища;
- вирішення питань охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів з урахуванням ступеня антропогенної зміненості територій, сукупної дії факторів, що негативно впливають на екологічну обстановку;
- поєднання заходів стимулювання і відповідальності у справі охорони навколишнього природного середовища;
- врахування результатів стратегічної екологічної оцінки.

Стратегічна екологічна оцінка стратегій, планів і програм дає можливість зосередитися на всебічному аналізі можливого впливу планованої діяльності на довкілля та використовувати результати цього аналізу для запобігання або пом'якшення екологічних наслідків у процесі стратегічного планування.

Метою стратегічної екологічної оцінки є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Відповідно до Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» стратегічна екологічна оцінка здійснюється на основі принципів законності

та об'єктивності, гласності, участі громадськості, наукової обґрунтованості, збалансованості інтересів, комплексності, запобігання екологічній шкоді, довгострокового прогнозування, достовірності та повноти інформації у проєкті документа, міжнародного екологічного співробітництва.

Стрийськамиська радапроводить стратегічну екологічну оцінку детального плану території з метою розміщення індустріального парку «Промзона» по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади.

При розробленні детального плану території враховується генеральний план населеного пункту, показники економічного, демографічного, екологічного, соціального розвитку відповідної території, програми розвитку інженерно-транспортної інфраструктури, охорони навколишнього природного середовища, охорони та збереження нерухомих об'єктів культурної спадщини та пам'яток археології, чинна містобудівна документація на місцевому рівні та проєктна документація, інформація земельного кадастру, заяви щодо забудови та іншого використання території.

Індустріальний (промисловий) парк - визначена ініціатором створення індустріального парку відповідно до містобудівної документації облаштована відповідною інфраструктурою територія, у межах якої учасники індустріального парку можуть здійснювати господарську діяльність у сфері переробної промисловості, переробки промислових та/або побутових відходів (крім захоронення відходів), а також науково-технічну діяльність, діяльність у сфері інформації і електронних комунікацій на умовах, визначених Законом та договором про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку.

Промислові підприємства – це головні містоутворюючі фактори, що стимулюють виникнення і розвиток міст. Промислові підприємства дуже впливають на планувальну структуру населених пунктів – на взаємне розташування промислових і житлових районів,напрямок міських магістралей, влаштування мереж залізничного та інших видів транспорту.

При розміщенні промислових районів, що формуються на основі кооперування підприємств з урахуванням їх спеціалізації і санітарно-гігієнічних ознак, повинен бути врахований цілий ряд вимог. Це раціональна організація виробничих процесів (при необхідності зв'язок з авто- чи залізничними магістралями); дотримання санітарно-гігієнічних вимог (розміщення промислових підприємств з урахуванням переважного напрямку вітру і т.д.); зручність зв'язків з житловими районами (мінімальні витрати часу на пересування працюючих на підприємствах).

Структурний взаємозв'язок основних функціональних зон населеного пункту -виробничої і сельбищної - характеризується схемою розміщення, розвиток і удосконалення якої залежить від конкретних містобудівних і природно-кліматичних умов. При цьому особливе значення надається запобіганню забруднення повітряного басейну, ґрунтів, водойм від шкідливих виробництв.

Щоб заходи захисту середовища давали задовільні результати, вони повинні враховуватися на різних рівнях планування. При виборі технології виробництва тих чи інших видів продукції слід брати до уваги як економічні показники, так і вимоги з охорони природи. Очищення відпрацьованих газів і стоків повинно бути невід'ємною частиною технологічного процесу.

1. Методологія стратегічної екологічної оцінки

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція ЕСПО), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

01.01.2020 року відбулося введення в дію Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року», згідно якого метою державної екологічної політики є досягнення доброго стану довкілля шляхом запровадження екосистемного підходу до всіх напрямів соціально-економічного розвитку України з метою забезпечення конституційного права кожного громадянина України на чисте та безпечне довкілля, впровадження збалансованого природокористування і збереження та відновлення природних екосистем.

Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку» був ухвалений Верховною Радою України 20 березня 2018 року та 10 квітня 2018 року підписаний Президентом України. Даний Закон вступив в дію з 12 жовтня 2018 року та встановлює в Україні механізм стратегічної екологічної оцінки (СЕО), який діє в країнах Європейського Союзу та передбачає, що всі документи державного планування повинні проходити стратегічну екологічну оцінку з урахуванням необхідних імовірних ризиків тих чи інших дій для довкілля.

В процесі проведення стратегічної екологічної оцінки проєкту детального плану території з метою розміщення індустріального парку «Промзона» по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади Стрийська міська рада керувалась Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 10.08.2018 року № 296 «Про затвердження Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування».

Також Стрийською міською радою було подано до органів консультування заяву про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки та опубліковано її в ЗМІ. При підготовці даного звіту враховано пропозиції Департаменту екології та природних ресурсів ЛОВА (лист № 31-2885/0/22 від 25.05.2022 року). Інших звернень, зауважень та пропозицій від органів консультування та/чи громадськості не надходило.

У даному звіті використано дані Головного управління статистики у Львівській області та матеріали з відкритих джерел.

2. Зміст та основні цілі документу державного планування

Детальний план території з метою розміщення індустріального парку «Промзона» по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади є основним видом містобудівної документації на місцевому рівні, яка призначена для обґрунтування довгострокової стратегії планування, забудови та іншого використання території.

Детальний план території розробляється з метою визначення планувальної організації і функціонального призначення, просторової композиції і параметрів забудови та ландшафтної організації кварталу, мікрорайону, іншої частини території населеного пункту, призначених для комплексної забудови чи реконструкції, та підлягає стратегічній екологічній оцінці.

При розробленні детального плану території враховується генеральний план населеного пункту, показники економічного, демографічного, екологічного, соціального розвитку відповідної території, програми розвитку інженерно-транспортної інфраструктури, охорони навколишнього природного середовища, охорони та збереження нерухомих об'єктів культурної спадщини та пам'яток археології, чинна містобудівна документація на місцевому рівні та проєктна документація, інформація земельного кадастру, заяви щодо забудови та іншого використання території.

Детальний план території деталізує положення генерального плану населеного пункту або комплексного плану та визначає планувальну організацію і розвиток частини території населеного пункту або території за його межами без зміни функціонального призначення цієї території. Детальний план території розробляється з урахуванням обмежень у використанні земель.

Детальні плани територій одночасно з їх затвердженням стають невід'ємними складовими генерального плану населеного пункту та/або комплексного плану.

Детальний план території повинен містити відомості про межі та правові режими всіх режимоутворюючих об'єктів та всіх обмежень у використанні земель (у тому числі обмежень у використанні земель у сфері забудови), встановлених до або під час розроблення проєкту.

Відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» детальний план території визначає:

- принципи планувально-просторової організації забудови;
- червоні лінії та лінії регулювання забудови;

- функціональне призначення, режим та параметри забудови однієї чи декількох земельних ділянок, розподіл територій згідно з будівельними нормами, державними стандартами і правилами;
- містобудівні умови та обмеження (у разі відсутності плану зонування території) або уточнення містобудівних умов та обмежень згідно із планом зонування території;
- потребу в підприємствах і закладах обслуговування населення, місце їх розташування;
- доцільність, обсяги, послідовність реконструкції забудови;
- черговість та обсяги інженерної підготовки території;
- систему інженерних мереж;
- порядок організації транспортного і пішохідного руху;
- порядок комплексного благоустрою та озеленення, потребу у формуванні екомережі;
- межі прибережних захисних смуг і пляжних зон водних об'єктів (у разі відсутності плану зонування території).

Для об'єктів господарської діяльності важливим є визначення класу небезпеки та встановлення розміру санітарно-захисної зони.

У даному проєкті детального плану території з метою розміщення індустріального парку «Промзона» по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади опрацьовано планувальне рішення використання території площею орієнтовно 200 га.

Проєкт ДПТ розробляється в рамках вибору території для індустріального парку - комплексу організаційно-правових, планувальних та інших дій ініціаторів створення індустріального парку щодо пошуку, викупу, відведення і встановлення в натурі (на місцевості) вільних від забудови або забудованих земельних ділянок, призначених для створення індустріального парку.

Детальний план території розроблено згідно рішення Стрийської міської ради № 1131 від 28.04.2022 року.

Документ державного планування розроблений згідно чинного законодавства України: Земельного Кодексу України, Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», Державних будівельних норм та санітарних правил, зокрема:

- ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування і забудова територій»;
- ДБН В.2.3-5-2001 «Вулиці та дороги населених пунктів»;
- ДБН Б.1.1-14:2012 «Склад та зміст детального плану території»;
- ДСП -173 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів».

Облаштування індустріального парку - виконання згідно з умовами договору про створення та функціонування індустріального парку та відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» комплексу робіт і послуг з підготовки земельних ділянок, а також

проектування, будівництва, реконструкції, ремонту та облаштування об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури чи інших об'єктів керуючою компанією та/або ініціатором створення індустріального парку за рахунок бюджетних, власних, запозичених або інших коштів з метою створення належних умов для здійснення учасниками господарської діяльності.

Промислово-виробнича зона – це функціонально-спеціалізована частина території населеного пункту, що об'єднує об'єкти матеріального виробництва, комунального господарства, виробничої інфраструктури та інші об'єкти невиробничої сфери, які обслуговують матеріальне і нематеріальне виробництво.

Розміщення промислової зони визначається містобудівними та санітарно-гігієнічними нормами відповідно до санітарної класифікації підприємств та профілю міста.

Під час виділення території промислової зони поряд із виробничими критеріями враховують планувальні чинники: конфігурацію міського плану, рельєф, ландшафтні обмеження, мережу міських вулиць та ефективність їх зв'язків зі сельбищними та рекреаційними зонами міста.

У найкрупніших та крупних містах допускається створення декількох промислових зон, а також сельбищно-промислових районів з обов'язковим відокремленням у самостійний промвузол групи харчових підприємств та підприємств з переробки сільськогосподарської продукції. У малих і середніх містах формують одну промислову зону багатофункціонального призначення.

У промисловій зоні підприємства розташовують у складі промислових вузлів, групуючи їх за санітарними і технологічними ознаками з урахуванням класу небезпеки підприємства, щоб виключити можливість несприятливого впливу підприємства вищого класу небезпеки на працівників, технологічні процеси, сировину чи продукцію іншого підприємства нижчого класу небезпеки. Крім того, враховують комплексний вплив на навколишнє природне середовище всіх підприємств, які входять до складу промвузла.

Для повноцінного функціонування промислової зони необхідна наявність одного або декількох громадських центрів обслуговування, що розміщуються переважно на межі зі сельбищною зоною. До складу громадського центру включають установи як провідних функцій – управлінські, науково-проектного, інформаційного обслуговування, так і супутніх із виборчою номенклатурою послуг – об'єкти культурно-побутового обслуговування, громадського харчування, медичні пункти.

Індекси промислової продукції за видами діяльності (попередній рік = 100%) – Вид діяльності, Територія, Рік			
	Львівська область		
	2019	2020	2021
Промисловість	97,0	105,4	104,8
Добувна та переробна промисловість	99,6	106,1	105,7

Добувна промисловість і розроблення кар`єрів	105,1	105,7	106,0
Переробна промисловість	98,6	106,4	105,5
..Виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів	104,9	113,7	97,5
..Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів	89,6	103,6	117,9
..Виготовлення виробів з деревини, виробництво паперу та поліграфічна діяльність	95,1	103,5	107,0
..Виробництво коксу та продуктів нафтоперероблення	к	к	к
..Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції	90,0	113,5	97,7
..Виробництво основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів	107,8	87,7	95,5
..Виробництво гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції	104,8	100,1	104,0
..Металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів, крім виробництва машин і устаткування	98,8	97,7	92,6
..Машинобудування, крім ремонту і монтажу машин і устаткування	86,5	82,6	113,1
Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	79,2	101,0	98,9
Примітки: Дані наведено відповідно до Класифікації видів економічної діяльності ДК 009:2010. Символ (к) – дані не оприлюднюються з метою забезпечення виконання вимог Закону України ``Про державну статистику`` щодо конфіденційності статистичної інформації			

Обсяг реалізованої промислової продукції (товарів, послуг) за видами діяльності (КВЕД 2010) (млн.грн) - Вид промислової діяльності, Рік, Територія, Період	
	Львівська область
	січень-грудень
Промисловість	
2015	53 955,5
2016	67 388,2
2017	81 891,3
2018	100 229,1
2019	105 286,7
2020	111 281,9
2021	..
Добувна та переробна промисловість	
2015	41 791,0
2016	49 695,9
2017	60 521,8
2018	77 764,1
2019	83 528,2
2020	89 395,1
2021	..
Добувна промисловість і розроблення кар`єрів	
2015	2 698,2
2016	4 561,0
2017	6 054,5
2018	9 544,3
2019	9 388,2
2020	7 566,7
2021	..
Переробна промисловість	
2015	39 092,8
2016	45 134,9

2017	54 467,3
2018	68 219,8
2019	74 140,0
2020	81 828,4
2021	..
Виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів	
2015	17 151,9
2016	18 893,7
2017	22 418,1
2018	27 814,3
2019	30 408,3
2020	36 417,9
2021	..
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів	
2015	1 933,5
2016	2 450,5
2017	3 091,1
2018	3 612,2
2019	3 785,1
2020	4 406,6
2021	..
Виготовлення виробів з деревини, виробництво паперу та поліграфічна діяльність	
2015	4 758,9
2016	5 864,3
2017	7 306,1
2018	8 963,1
2019	8 638,6
2020	9 142,9
2021	..
Виробництво коксу та продуктів нафтоперероблення	
2015	18,3
2016	13,7
2017	31,2
2018	40,7
2019	31,5
2020	24,6
2021	..
Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції	
2015	996,1
2016	1 109,4
2017	1 343,3
2018	1 538,1
2019	1 717,1
2020	1 861,0
2021	..
Виробництво основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів	
2015	911,8
2016	1 321,1
2017	1 409,2
2018	1 681,2
2019	1 882,2
2020	1 684,1
2021	..
Виробництво гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції	
2015	4 321,6
2016	5 808,8
2017	6 612,3
2018	7 569,4
2019	8 294,8

2020	9 245,2
2021	..
Металургійне виробництво та виробництво готових металевих виробів	
2015	2 932,3
2016	2 673,2
2017	3 517,8
2018	4 822,8
2019	4 653,3
2020	4 554,9
2021	..
Машинобудування	
2015	4 136,3
2016	4 692,7
2017	5 866,1
2018	8 494,1
2019	10 567,9
2020	9 437,8
2021	..
Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	
2015	11 459,1
2016	16 857,9
2017	20 208,1
2018	21 077,8
2019	20 164,7
2020	20 101,6
2021	..
Водопостачання; каналізація, поводження з відходами	
2015	705,4
2016	834,4
2017	1 161,4
2018	1 387,2
2019	1 593,8
2020	1 785,2
2021	..
Примітки:	
Інформація підготовлена за результатам державного статистичного спостереження 'Економічні показники короткотермінової статистики промисловості'. Дані за видами діяльності сформовані за однорідними продуктами відповідно до Класифікації видів економічної діяльності (ДК 009:2010). Інформація до 2020 року включно наведена з урахуванням уточнень підприємств станом на кінець року.	
Символ (к) – дані не оприлюднюються з метою забезпечення виконання вимог Закону України `` Про державну статистику `` щодо конфіденційності статистичної інформації.	

Стратегія розвитку Львівської області на період 2021-2027 років визначає, що, незважаючи на тенденції щодо розвитку окремих галузей промисловості, Львівська область не відноситься до регіонів України з яскраво вираженою промисловою спеціалізацією економіки. Негативними тенденціями у промисловому секторі є зростання частки видобувної промисловості та зниження частки переробної промисловості в структурі випущеної промислової продукції, а також переважання продукції з низьким ступенем обробки. Однією із головних економічних регіональних проблем залишаються низькі темпи модернізації виробництва та структурної трансформації промисловості, а саме – перерозподілу її структури на користь частки високотехнологічних секторів, що виробляють продукцію з високою доданою вартістю.

3. Характеристика поточногостану довкілля

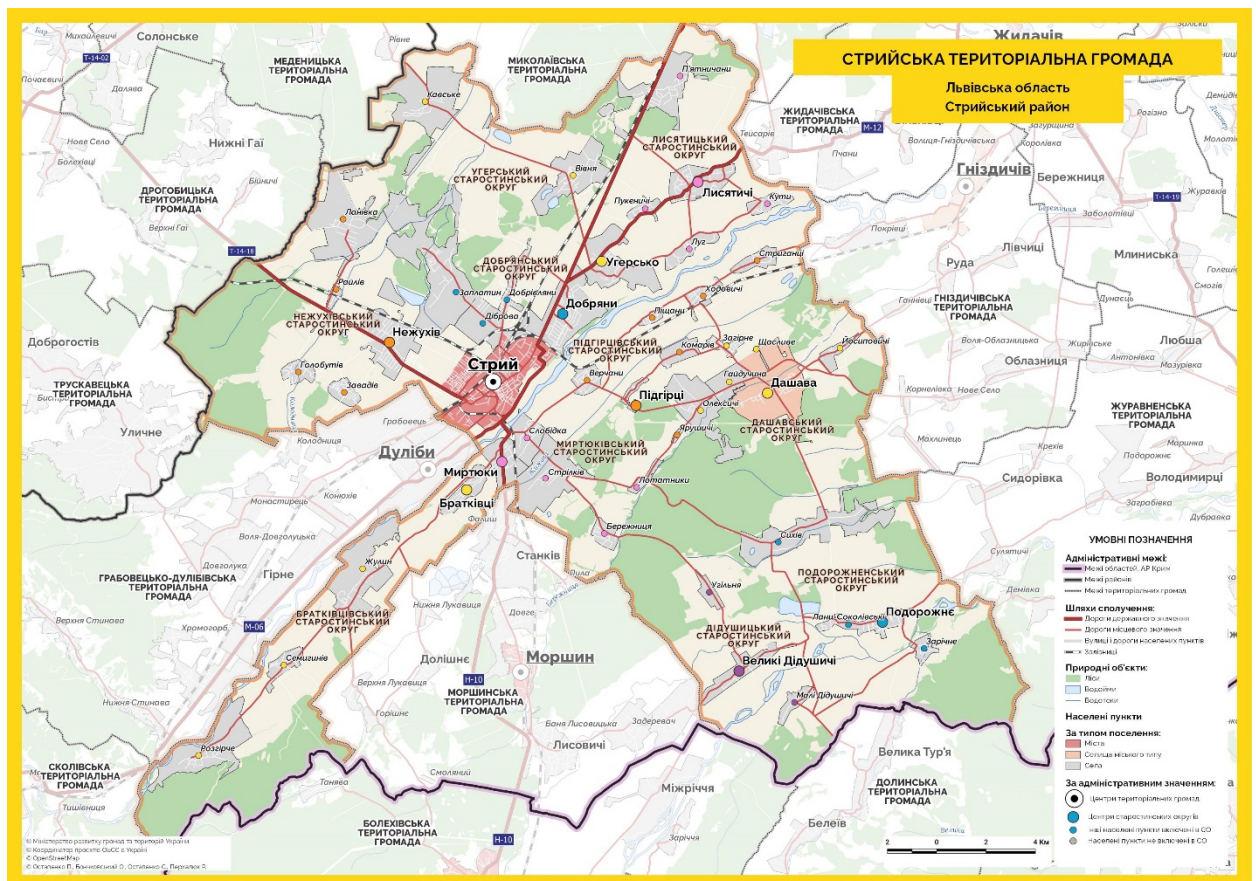
Місто Стрий - районний центр у Львівській області, адміністративний центр Стрийського району та Стрийської міської ТГ. Один із головних та найбільших транспортних вузлів Західної України, важливий економічний та культурний центр Львівської області. Місто розташоване на лівому березі річки Стрий. Населення міста - близько 60 тис. осіб, площа - понад 16 км². Перша згадка про місто датується 1385 роком.

Села Нежухів та Діброва безпосередньо межують з містом Стрий та входять до складу Стрийської міської ОТГ, утвореної у 2020 році шляхом об'єднання 28 рад, площею 549, 8 км² та чисельністю населення 99540 осіб.

Кількість адміністративно-територіальних одиниць (на початок року)

Рік	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Стрийський район								
Міста	-	-	-	-	-	-	-	-
Селища міського типу	1	1	1	1	1	1	1	1
Сільські населені пункти	70	70	70	70	70	70	70	70

Територія і щільність населення (на початок року)

Рік	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Стрийський район								
Територія, кв.км	808	808	808	808	808	808	808	808
Щільність наявного населення, осіб на 1 кв.км	76,8	76,7	76,7	76,6	76,6	76,0	75,4	74,7

Наявне населення (на початок року, осіб)

Рік	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Стрийський район								
Міська та сільська місцевості	62054	62076	61974	61948	61891	61882	61396	60912
міська місцевість	2374	2383	2376	2406	2407	2396	2384	2372
сільська місцевість	59680	59693	59598	59542	59484	59486	59012	58540

Постійне населення (на початок року)

Рік	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Стрийський район								
Населення - всього, осіб								
Міська та сільська місцевості								
Обидві статі	62212	62234	62132	62106	62049	62040	61554	61070
чоловіки	29685	29723	29683	29605	29590	29641	29470	29288
жінки	32527	32511	32449	32501	32459	32399	32084	31782

Ділянка, на яку розробляється детальний план території, розташована на захід від міста Стрий.

Проектована ділянка обмежена: з півночі – територією залізниці та територіями сільськогосподарського призначення, промисловими територіями; з північного сходу – комунальними територіями (полігон твердих побутових відходів м. Стрий); зі сходу – житлово-громадською територією міста Стрий; з півдня та південного сходу - промислово-виробничими територіями; з південного заходу - житлово-громадською територією села Діброва; з заходу - територіями сільськогосподарського призначення та житлово-громадською територією села Нежухів.

Територія, охоплена ДПТ, вільна від забудови, забезпечена електропостачанням, газопостачанням, зв'язком, водопроводом, теплотрасою, канавами для водовідведення поверхневих вод, має сформовану вуличну мережу. На території є виробничі/складські капітальні і некапітальні будівлі та споруди.

На території опрацювання об'єкти культурної спадщини відсутні.

Клімат району. Клімат району розміщення м. Стрий та с. Нежухів, с. Діброва - помірно-континентальний, з м'якою зимою, тривалою вологою весною, нежарким дощовим літом і теплою, порівняно сухою осінню. Для цієї зони характерні низький атмосферний тиск і висока вологість повітря. Переважаючими для території є атлантичні повітряні маси, які сумісно з впливом метеорологічних факторів викликають часті, іноді зливові дощі, швидко зміну погоди та обумовлюють нестійкий сніговий покрив (передкарпатський клімат – вдень температура зовнішнього повітря піднімається до максимальних показників, а вночі різко опускається до мінімальних). Атмосферна циркуляція зумовлена надходженням протягом року циклонів та антициклонів. Вітри переважають західних, північно-західних і південно-західних напрямків.

Гідрологічна мережа. Основна водна артерія Стрийщини - річка Стрий, права притока Дністра (басейн Чорного моря). Довжина річки - 232 км, площа басейну 3060 км². Похил річки - 3,2 м/км. Річище дуже звивисте, часто

розгалужене, на кам'янистих ділянках порожисте. Ширина річища до 30 м у верхній течії і до 150 м у пониззі. Середня глибина 0,5-1 м, максимальна - 2,5-2,8 м. Швидкість течії 0,1-2,0 м/с. У Карпатах річка має гірський характер і вузьку долину, по берегах ростуть хвойні та мішані ліси; у Передкарпатті річка носить частково рівнинний характер. Заплава в середній і нижній течії двобічна, у пониззі подекуди заболочена. Живлення дощове та снігове. Для річки характерні весняна повінь та літньо-осінні паводки (іноді взимку). Стрий бере початок в Українських Карпатах, між північно-західними схилами г. Явірник, що на Верховинському Вододільному хребті, та південно-східною частиною хребта Бердо. Впадає у Дністер за 10 км на схід від Жидачева.

Основною діяльністю КП «Стрийводоканал» є забезпечення питним водопостачанням та відведенням господарсько-побутових стоків населення м.Стрий, його інфраструктури та промисловості, також підприємство проводить підготовку води до стандарту «Вода питна» для м.Моршин. Виробнича потужність підприємства становить 25 тис.куб. м води на добу та 25 тис.куб. м прийнятих стоків на добу. У зв'язку зі спадом промислового виробництва в м.Стрий (як в цілому по Україні) на даний момент виробничі потужності завантажені на 50% від запроєктованих. Братківський водозабір (26 артезіанських свердловин) розташований на території Братківської та Жулинської сільських рад Стрийського району. З водозабору вода подається в резервуари насосної станції II підйому виробничою потужністю 25 тис.куб.м за добу, де проходить очистку, після якої подається по двох водогонах Д 600 мм на м. Стрий та одним водогоном Д200 мм на м.Моршин. Загальна довжина трубопроводів у системі водопостачання складає 250 км., у системі каналізування 97 км. Каналізаційні очисні споруди механічного та

повного біологічного очищення каналізаційних стоків виробничою потужністю 25 тис.куб.м за добу розташовані на території Добрянської сільської ради.

Комунальне підприємство «Стрийводоканал» одним із перших у західному регіоні 1 липня 2004 р. перейшло на цілодобове водопостачання, в 2008 р. проведено автоматизацію водозабору за допомогою модемного GPRS зв'язку. На даний момент на підприємстві проводиться: Реконструкція каналізаційних очисних споруд, впроваджуються новітні технології автоматизації та диспетчеризації об'єктів підприємства за допомогою модемного GPRS зв'язку, в 2009 р. відмовилися від очистки питної води стиснутим хлором та впровадили технологію очистки води гіпохлоритом натрію (<http://stryivodokanal.com.ua>).

Продовжує мати місце високий відсоток проб питної води з централізованих систем водопостачання, що не відповідають вимогам Держстандарту. Ситуація, що склалася навколо якості питної води у системі децентралізованого водопостачання ще складніша. До 30% досліджених проб питної води з джерел децентралізованого водопостачання не відповідає санітарним нормам за санітарно-хімічними показниками й до 20% - за бактеріологічними. Таке становище може призвести до зростання як інфекційної, так і не інфекційної захворюваності населення. Проблеми щодо забезпечення питною водою населення є однією з причин соціальної напруженості в окремих населених пунктах та регіонах (Г.Гринчишин).

Геоморфологія та ґрунти. Згідно схеми геоморфологічного районування Львівської області територія села входить до складу району передгірних горбисто-хвилястих та східчастих денудаційно-флювіальних рівнин – розчленовані долинами середні і високі тераси рік Передкарпаття з фрагментами різновисоких розчленованих денудаційних рівнин.

За геологічним складом територія належить до нерозчленованих відкладів. Для нього характерними є глини, алевроліти, пісковики, конгломерати і солі Внутрішньої зони Передкарпатського прогину. В геологічній будові населеного пункту беруть участь відклади неогенової і четвертинної систем.

Землі, що використовуються під сільське господарство (луки, рілля) виникли на місці соснових і широколистяно – соснових лісів.

Дрогобицький природно-сільськогосподарський район (ПСГР-9) розташований в південній частині області в межах Передкарпаття. Район включає землі більшої частини Дрогобицького, Стрийського та землі окремих сільських рад Жидачівського і Старосамбірського адміністративних районів.

Загальна площа Дрогобицького району становить 266,8 тис. га, із них рілля - 75,1 тис. га, багаторічні насадження - 0,4 тис. га, сіножаті - 8,9 тис. га, пасовища - 14,5 тис. га.

Район включає два основні типи передкарпатських ландшафтів: Дрогобицький та Стрийський.

Дрогобицький ландшафт займає Дрогобицьку височину. Найбільш типовими є місцевості високих розчленованих терас, що пов'язано з ріками басейну р. Дністер. Окремі блоки характеризуються хвилясто-улоговинною морфоскульптурою. Улоговини доволі широкі, а підняття між ними плоскоувалисті. В районі поширені змішані ліси з бука, граба, дуба, явора, клена, ялини і ялиці. Ґрунтовий покрив одноманітний, представлений дерново-підзолистими та підзолисто-дерновими поверхнево-оглєсними ґрунтами, а в долинах головних рік - дерновими глибокими глейовими ґрунтами.

У Стрийському ландшафті, на відміну від Дрогобицького, долинні комплекси переважають над височинами. Доволі широкі плоскі поверхні терас річок Стрий, Свіча та Колодниця не надають передгірного характеру території і лише повсюдна присутність гірського алювію та делювію підтверджує близькість до гір.

Структура ґрунтового покриву сільськогосподарських угідь району представлена наступними агрови́робничими групами ґрунтів: дерново-середньо- та сильно́підзолисті поверхнево-оглеєні суглинкові ґрунти; дерновосередньо- та сильно́підзолисті поверхнево-оглеєні супіщані та суглинкові ґрунти; лучні ґрунти; дернові опідзолені поверхнево-оглеєні ґрунти; дернові суглинкові ґрунти; лучно-болотні та торфувато-болотні; торфовища середньоглибокі та глибокі неосушені та осушені.

Сільськогосподарські угіддя району мають такі середньозважені показники бонітету ґрунтів: рілля – 17, багаторічні насадження – 13, сіножаті – 15, пасовища - 15 балів.

Для Дрогобицького природно-сільськогосподарського району характерна незначна площа особливо цінних ґрунтів, що складає лише 0,19% від ріллі області і 2,39% від площі ріллі району. Серед цінних тут переважають підзолисто-дернові ґрунти легко- і середньосуглинкові, які займають до 70% всіх особливо цінних ґрунтів. Серед інших цінних ґрунтів слід відмітити дерново-підзолисті поверхнево-оглеєні легкосуглинкові та торфовища середньоглибокі та глибокі осушені. Бонітетна оцінка цих ґрунтів досить низька і складає лише 22 бали, при бонітетній оцінці всієї ріллі району 17 балів.

Флора і фауна. Територія опрацювання входить до групи передкарпатських ландшафтів, які характеризуються як передгірно-рівнинні, з переважанням схилових (делювіальних) і річкових (алювіальних) відкладів. Існування тут такого ландшафту створює передумови для формування типової флори та фауни. Загалом на поширення ботанічних та екологічних груп рослин впливають едафічні та гідрологічні фактори. На зволжених та заболочених територіях, що прилягають до річкових долин, формуються гігрофіти, а на нормальних, оптимальних за едафічно-гідрологічними показниками – мезофіти.

Згідно зоогеографічного районування дана територія знаходиться в Східноєвропейському окрузі Передгірно – Подільсько – Волинського відділення, для якого характерні широколистяно-соснові і сосново-ялицеві ліси.

Видовий склад представників тваринного світу в межах Львівської області поки-що досить різноманітний, бо для цього існують природні передумови і господарське сприяння. Разом з цим зберігається загальна тенденція до скорочення популяцій, їх вимушеної міграції або зникнення через надмірні природоперетворювальні діяння: масове осушення заболочених територій, інтенсивні лісорозробки, будівництво гребель та ставів, хімізацію сільського господарства, застосування швидкохідної техніки для сінокосіння, оранки, оприскування і т.д.

Хоч живі організми тваринного світу дуже мобільні і, на відміну від рослин, не прикріплені до певного місця, просторове поширення їх має обмеження, що виявляється через зміну загальної чисельності представників виду (популяції), скупченість проживання і зустрічність (За Шаблій О.І., Муха Б.П., Гурин А.В., Зінкевич М.В.).

За геоботанічним районуванням територія Львівської області поділена між трьома геоботанічними провінціями Європейської широколистяної області. Територія опрацювання відноситься до Центральноевропейської провінції (у межах України — її Східнокарпатська гірська підпровінція) з Турківсько-Старосамбірським районом буково-ялицевих лісів; Бориньсько-Славським — смерековоялицево-букових лісів (цей район охоплює Верхньодністровські і Сколівські Бескиди); Добромильським — дубово-ялицевих, ялицево-букових і дубових лісів; Меденицьким — дубових лісів, боліт і лук; Дрогобицько-Стрийським — дубових лісів, річководолинної рослинності й лук, у якій маємо Турківський, Старосамбірський, Сколівський, Дрогобицький, Самбірський, Мостиський, Стрийський, Жидачівський і Миколаївський адміністративні райони. Разом із великим

флористичним багатством Центральноєвропейської провінції, зокрема ендемічними, реліктовими й погранично-ареальними центральноєвропейськими видами, виявлені значні втрати флори. Вже говорилося про зникнення на цій території видів *Lycopodium complanatum*, *L. issleri*, *Selaginella helvetica*, рідко трапляються тут *Pinguicula alpina*, *P. bicolor*, залишилися поодинокі оселища *Botrychium lunaria*, *Taxus baccata*, *Syringa josikaea*, *Arnica montana*, очевидно, вже зник *Juncus bulbosus*. Серед загрожених видів згадаємо *Gentiana laciniata*, *Colchicum autumnale*, *Atropa belladonna* й багато видів орхідних. Під особливою загрозою у цій провінції опинилися декоративні ранньоквітучі види — *Crocus heuffelianus*, *Fritillaria meleagris*, *Leucojum vernum*, *Scilla bifolia*, що їх зривають для букетів і продажу (За К. Малиновським).

На заході України поширено орієнтовно 26500 видів тварин, які належать до підцарства найпростіших (Protozoa), типів губок (Porifera), кишковопорожнинних (Coelenterata), плоских (Plathelminthes), круглих (Nemathelminthes), кільчастих (Annelides), червів, м'якунів (Mollusca), членистоногих (Arthropoda), підтипу хребетних (Vertebrata). До останньоготипу у складі фауни Львівщини зараховано 341 вид, зокрема: риб та круглоротих — 47, земноводних — 16, плазунів — 8, птахів — 199, ссавців — 71. Представники фауни Львівщини — мобільні види, які активно змінюють свої місця перебування у зв'язку з докорінною трансформацією середовища існування. Саме тому збіднюється видове розмаїття тваринного населення Львівщини, чимало видів стає рідкісними і їх заносять до Червоної книги України. У фауні хребетних Львівщини присутні західноєвропейські, східноєвропейські, арктоальпійські, середньоазійські, середземноморські види, що зумовлене розміщенням Львівської області на межі гірських та рівнинних районів, на вододілі річкових систем Балтійського та Чорного морів. У наш час фауна тісно пов'язана не лише з природним середовищем існування, зокрема з територією та рослинністю, а й значним впливом на неї людської діяльності (За К. Татаринцев).

Ареали проживання рідкісних тварин, місця зростання рідкісних рослин в межах проектування відсутні.

Об'єкт опрацюваннята містобудівні умови.В межах ДПТ передбачено наступні види використання території:

- промислова територія;
- території транспортного використання.

Функціональне призначення індустріального парку визначається концепцією відповідного індустріального парку.

Стан навколишнього середовища на території проектування в цілому можна характеризувати як добрий.

4. Екологічні проблеми, в тому числі ризики впливу на здоров'я населення

За даними <https://kalamar.ua/>, якщо вести мову про Україну, то прийнято говорити про такі екологічні небезпеки, як:

Проблема сміття	Згідно останніх соціопитувань, ця проблема постійно
-----------------	---

	перебуває у топі. Українців турбує засміченість територій, нерегулярний вивіз сміття та відсутність інфраструктури для сміттєпереробки.
Забруднення повітря	Основний фактор, який впливає на стан повітря у населених пунктах України – безперечно, автомобільний транспорт. Саме він належить до основних забруднювачів повітря. До прикладу, саме вихлопні гази автомобілів містять більш, ніж 200 хімічних продуктів, які вважаються токсичними.
Промислові відходи	Основне джерело їхнього утворення в Україні – підприємства паливно-енергетичного, хіміко-металургійного, гірничо-промислового, агропромислового комплексів. Причому, найтоксичнішими вважаються ті, у складі яких знаходяться нафтопродукти, важкі метали і пестициди, що утворюються на промислових комплексах у Дніпропетровській та Донецькій областях. Майже 20 тис. га земель знаходяться під сховищами цих відходів, що у результаті забруднюють води та повітря.
Виснаження та збідніння чорноземів	Воно виникає внаслідок інтенсивної сільськогосподарської діяльності людини. Сюди ж можна віднести і промислове забруднення ґрунтів, достатньо широке розповсюдження монокультур, використання азотних і нітратних добрив.

Екологічний паспорт Львівської області (2020 рік) визначає основні чинники та критерії для визначення основних екологічних проблем:

1) Забруднення атмосферного повітря викидами забруднюючих речовин від промислових підприємств та автотранспорту.

2) Забруднення водних об'єктів скидами забруднюючих речовин із зворотними водами промислових підприємств, підприємств житлово-комунального господарства.

3) Проблеми щодо умов скидання шахтних і кар'єрних вод у водні об'єкти.

4) Забруднення підземних водоносних горизонтів.

5) Порушення гідрологічного та гідрохімічного режиму малих річок регіону.

6) Підтоплення земель та населених пунктів регіону.

7) Поводження з відходами I-III класів небезпеки.

8) Утилізація відходів гірничодобувної, металургійної, енергетичної та інших галузей промисловості.

9) Організація контролю радіаційної безпеки щодо впливу на навколишнє природне середовище АЕС, об'єктів з радіоактивними

відходами, при ліквідації накопичувачів (хвостосховищ) відходів виробництв з підвищеними рівнями радіоактивності та рекультивації земель, що мають радіоактивне забруднення.

10) Поширення екзогенних геологічних процесів.

11) Охорона, використання та відтворення дикої фауни і флори.

12) Проблеми природно-заповідного фонду.

Екологічні проблеми Львівщини, як і усіх регіонів України, потребують невідкладного вирішення, зокрема:

1) Проблеми, що вимагають вирішення на міжнародному рівні:

- адаптація законодавства України до стандартів законодавства Європейського Союзу;
- проблема утилізації токсичних відходів, імпортованих у Львівську область з Угорщини.

2) Проблеми загальнодержавного значення:

- забруднення гідросфери скидами стічних вод промислових підприємств і комунально-побутовими стічними водами;
- проблеми переробки відходів гірничодобувної, енергетичної та ін. галузей промисловості;
- невнесення в натуру і картографічний матеріал водоохоронних зон і прибережних захисних смуг.
- забруднення атмосферного повітря підприємствами пов'язано недотриманням вимог експлуатації пилогазоочисного устаткування, невиконанням у встановлені терміни заходів щодо зниження обсягів викидів до нормативного рівня; низькими темпами впровадження сучасних технологій очищення викидів; відсутністю ефективного очищення викидів підприємств від газоподібних домішок. Шляхи вирішення є надання підприємствам податкових, кредитних та інших пільг у разі впровадження ними енерго- і ресурсозберігаючих технологій, участь держави у фінансуванні екологічних заходів і будівництві екологічного призначення; в генеральних планах населених пунктів передбачити розв'язки транспортних шляхів та об'їздних доріг, запровадити встановлення каталізаторів та автомобілях старого випуску.
- зменшити забруднення довкілля викидами транспортних засобів шляхом створення мережі постійних контрольно-регулювальних постів на автошляхах, де проводилися б як контрольні заміри так і регулювання паливної апаратури двигунів внутрішнього згоряння. Забезпечити більш жорсткіший контроль з боку контролюючих органів за експлуатацією пилогазоочисного обладнання та стабільного технологічного режиму підприємств.
- будівництво сучасних полігонів з утилізації побутових відходів та санація існуючих сміттєзвалищ, що вичерпали свій ресурс або експлуатуються з грубими порушеннями норм екологічної безпеки.

3) Проблеми місцевого значення:

- порушення гідрологічного та гідрохімічного режиму малих річок області;
- підтоплення територій області;
- забруднення підземних водоносних горизонтів;
- проблема шахтних і кар'єрних вод;
- поширення екзогенних геологічних процесів;
- будівництво сучасних полігонів з утилізації побутових відходів та санація існуючих сміттєзвалищ, що вичерпали свій ресурс або експлуатуються з грубими порушеннями норм екологічної безпеки;
- запланувати заходи щодо створення мережі пунктів спостережень та/або вдосконалення наявних мереж спостереження за якістю атмосферного повітря, які будуть відповідати європейським вимогам моніторингу.

4) Проблеми, вирішення яких не потребує залучення значних матеріальних (фінансових) ресурсів:

- збереження лісів;
- розвиток природно-заповідної справи;
- екологічна грамотність населення.

Під час підготовки звіту про СЕО окреслено основні виявлені та потенційні екологічні проблеми на території опрацювання:

Екологічна сфера	Екологічна проблема
Атмосферне повітря	Забруднення атмосферного повітря автотранспортом. Промислове забруднення атмосферного повітря.
Водні ресурси	Забруднення місцевих водойм.
Здоров'я населення	Якість питної води. Вплив забрудненого повітря на здоров'я населення.
Поводження з відходами	Відсутність роздільного збору ТПВ. Локальні несанкціоновані сміттєзвалища.
Ґрунти та надра	Забруднення ґрунтів хімічними речовинами. Забруднення ґрунтів відходами виробництва.

5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативного впливу на здоров'я населення

Державна стратегія регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України 5 серпня 2020 р. № 695, є основним планувальним документом для реалізації секторальних стратегій розвитку, координації державної політики у різних сферах, досягнення

ефективності використання державних ресурсів у територіальних громадах та регіонах в інтересах людини, єдності держави, сталого розвитку історичних населених місць та збереження традиційного характеру історичного середовища, збереження навколишнього природного середовища та сталого використання природних ресурсів для нинішнього та майбутніх поколінь українців.

У цій Стратегії запроваджено нові підходи до державної регіональної політики у новому плановому періоді, а саме: перехід до територіально спрямованої політики розвитку на основі стимулювання використання власного потенціалу територій, надання підтримки окремим територіям, що характеризуються особливими проблемами соціально-економічного розвитку, високим історико-культурним потенціалом, екологічними умовами та потребами охорони навколишнього природного середовища.

Відповідно до Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» основними засадами державної екологічної політики є:

- збереження такого стану кліматичної системи, який унеможливить підвищення ризиків для здоров'я та благополуччя людей і навколишнього природного середовища;
- досягнення Україною Цілей Сталого Розвитку (ЦСР), які були затверджені на Саміті Організації Об'єднаних Націй зі сталого розвитку у 2015 році;
- сприяння збалансованому (сталому) розвитку шляхом досягнення збалансованості складових розвитку (економічної, екологічної, соціальної), орієнтування на пріоритети збалансованого (сталого) розвитку;
- інтегрування екологічних вимог під час розроблення і затвердження документів державного планування, галузевого (секторального), регіонального та місцевого розвитку та у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля;
- міжсекторальне партнерство та залучення заінтересованих сторін;
- запобігання виникненню надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру, що передбачає аналіз і прогнозування екологічних ризиків, які ґрунтуються на результатах стратегічної екологічної оцінки, оцінки впливу на довкілля, а також комплексного моніторингу стану навколишнього природного середовища;
- забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, підвищення рівня екологічної безпеки в зоні відчуження;
- забезпечення невідворотності відповідальності за порушення природоохоронного законодавства;

- застосування принципів перестороги, превентивності (запобігання), пріоритетності усунення джерел шкоди довкіллю, "забруднювач платить";
- відповідальність органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування за доступність, своєчасність і достовірність екологічної інформації;
- стимулювання державою вітчизняних суб'єктів господарювання, які здійснюють скорочення викидів парникових газів, зниження показників енерго- та ресурсоемності, модернізацію виробництва, спрямовану на зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище, у тому числі вдосконалення системи екологічного податку за забруднення довкілля та платежів за використання природних ресурсів;
- упровадження новітніх засобів і форм комунікацій та ефективної інформаційної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Згідно з дослідженнями українських вчених, найбільшу шкоду навколишньому середовищу спричиняють транспорт, промисловість, енергетика та сільське господарство. Тому питання про впровадження природозберігаючих технологій у цих сферах життєдіяльності стоїть особливо гостро.

Створення і функціонування індустріальних парків на території України здійснюються на таких засадах:

- вільного доступу до інформації про можливість використання земель для створення індустріальних парків;
 - конкурентності у виборі керуючої компанії на землях державної та комунальної власності;
 - гарантування прав на земельні ділянки у межах індустріального парку;
 - державного стимулювання створення індустріальних парків;
 - державного стимулювання залучення інвестицій в індустріальні парки.
- Функціонування індустріальних парків спрямоване на:
- залучення інвестицій та розвиток економіки України;
 - вирівнювання економічного розвитку регіонів та підвищення якості життя населення України;
 - запровадження інноваційних та енергозберігаючих технологій;
 - створення нових робочих місць;
 - сталий розвиток та захист навколишнього природного середовища.

Земельна ділянка, використання якої планується для створення та функціонування індустріального парку, може розташовуватися у межах або за межами населених пунктів і повинна відповідати таким вимогам:

- належати до земель промисловості;

- бути придатною для промислового використання з урахуванням умов та обмежень, встановлених відповідною містобудівною документацією;
- площа земельної ділянки або сукупна площа суміжних земельних ділянок повинна становити не менше 10 гектарів та не більше однієї тисячі гектарів. Допускається розташування між земельними ділянками індустріального парку земельних ділянок, на яких розташовано або передбачається розташувати відповідно до містобудівної документації виключно об'єкти інженерно-транспортної інфраструктури.

Правильність розміщення промислових підприємств у плані населеного пункту є дуже відповідальною справою, в якій не можна допускати помилок. Слід уникати розміщення підприємств на погано провітрюваних, підлеглих інверсії чи розташованих у долинах із забудованими схилами територіях, з яких гази, що викидаються в атмосферу, можуть бути віднесені на території, що вимагають чистого повітря.

Одним з ефективних містобудівних заходів створення сприятливих умов мешкання є розміщення сельбищних територій з підвітряного боку щодо промислових районів. У той же час будівництво крупних підприємств залежно від ступеня їх шкідливості вимагає організації санітарних розривів до 1 км і більше, що викликає неефективне використання території.

Санітарно-захисна зона – це територія поміж границею промислового вузла чи підприємства та границею сельбищної території.

Санітарний розрив – це відстань від джерела шкідливих викидів в атмосферу до границі сельбищної території.

Екологізація виробництва – це процес неухильного і послідовного впровадження систем технічних, управлінських та інших рішень, що дають змогу підвищувати ефективність використання природних ресурсів, поліпшувати чи зберігати якість природного середовища на локальному, регіональному і глобальному рівнях.

У соціально-економічному аспекті екологізація потребує переходу від витратного принципу (він включає ефективність не лише фінансово-ресурсних, а й природно-ресурсних витрат) до ресурсозберігаючих методів господарювання, відмови від екстенсивного розширеного споживання природних ресурсів, отримання максимуму корисності за умов мінімального використання сировини і незначного порушення балансу функціонування навколишнього середовища. Отже, екологізація – це процес постійної і послідовної розробки та впровадження у процес виробництва нових технологічних і управлінських рішень, які дають можливість підвищувати ефективність використання природних ресурсів із збереженням чи поліпшенням якості довкілля. Роль екологізації виробництва можна виявити через наступні функції: відтворювальну, просторову, соціально-екологічну. Відтворювальна функція екологізації виробництва ґрунтується на можливості створення оптимальних умов для збереження та відтворення природного потенціалу з метою ефективного використання його майбутніми

поколіннями. Просторова функція визначається науково обґрунтованою системою екологічного районування, формуванням територіальних схем природокористування, виявленням розбіжностей усередині еколого-економічних районів. Вона сприяє оптимізації розміщення продуктивних сил, раціональному природокористуванню й охороні навколишнього середовища. Головна мета цієї функції – пошук оптимальних співвідношень між діяльністю людини і природою. Соціально-екологічна функція пов'язана з екологічним вихованням населення, підвищенням культури виробництва(С. І. Варламова, І. С. Варламова).

6. Опис наслідків для довкілля

(у тому числі для здоров'я населення,

у тому числі вторинних, кумулятивних, синергічних, коротко-, середньо- та довгострокових (1, 3-5 та 10-15 років відповідно, а за необхідності - 50-100 років), постійних і тимчасових, позитивних і негативних наслідків)

Заявою про визначення обсягу СЕО визначено фактори впливу на довкілля, пов'язані із розробленням детального плану території з метою розміщення індустріального парку «Промзона» по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади:

- ймовірне зниження якості атмосферного повітря через діяльність проєктованого об'єкту;
- забруднення навколишнього середовища промисловими та побутовими відходами;
- хімічне забруднення довкілля;
- фізичний вплив (шум, вібрація тощо);
- соціальний вплив (умови праці та/чи побуту, цивільний захист тощо);
- техногенна та/чи антропогенна дія на поверхневі, підземні води та ґрунти.

Закон України «Про оцінку впливу на довкілля» встановлює правові та організаційні засади оцінки впливу на довкілля, спрямованої на запобігання шкоді довкіллю, забезпечення екологічної безпеки, охорони довкілля, раціонального використання і відтворення природних ресурсів, у процесі прийняття рішень про провадження господарської діяльності, яка може мати значний вплив на довкілля, з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів.

Відповідно до ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» здійснення оцінки впливу на довкілля є обов'язковим у процесі прийняття рішень про провадження вказаної планованої діяльності (інфраструктурні проєкти: облаштування індустріальних парків).

Атмосферне повітря:

Викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення (т)

Рік	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Стрийський район								
Викиди забруднюючих речовин - усього	6695	4014	3088	3771	2236	5429	3453	2713
Діоксид сірки	50	47	48	49	49	47	44	6
Оксид вуглецю	1190	1031	450	728	553	946	815	725
Діоксид азоту	391	260	120	402	318	436	348	301
Метан	4960	2572	2367	2293	959	3546	1898	1566
Неметанові леткі органічні сполуки	16	9	15	39	50	66	41	42

Сажа	0	0	0	9	12	11	0	0
Інші	88	95	88	251	295	378	307	73
У розрахунку на 1 кв.км	8,3	5,0	3,8	4,7	2,8	6,7	4,3	3,4
У розрахунку на 1 особу, кг	107,9	64,7	49,8	60,9	36,1	88,1	56,5	44,7

□ □

Стаціонарне джерело забруднення атмосфери — підприємство, цех, агрегат, установка або інший нерухомий об'єкт, що зберігає свої просторові координати протягом певного часу і здійснює викиди забруднюючих речовин в атмосферу.

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися після отримання дозволу.

Транспортно-дорожній комплекс — одне з найпотужніших джерел забруднення навколишнього середовища. Гази, які виділяються внаслідок спалювання палива у двигунах внутрішнього згорання, містять більше 200 найменувань шкідливих речовин, у тому числі канцерогени. Нафтопродукти, залишки від стертих шин та гальмівних колодок, сипкі і пилові вантажі, хлориди, які використовують для посипання доріг взимку, забруднюють придорожні смуги та водні об'єкти.

Вихлопні гази накопичуються у нижніх шарах атмосфери, тобто шкідливі речовини знаходяться в зоні дихання людини. Тому автомобільний транспорт варто віднести до категорії найнебезпечніших джерел забруднення повітря поблизу автодоріг. Відпрацьовані гази двигунів автомобілів містять висококонцентровані токсичні компоненти, що є основними забруднювачами атмосфери. Час, протягом якого шкідливі речовини природним чином зберігаються в атмосфері, оцінюється від десяти діб до півроку.

За даними <https://www.zhiva-planeta.org.ua/> стан атмосферного повітря в Україні зазначається як незадовільний. Головним джерелом забруднення атмосферного повітря в Україні від викидів стаціонарних джерел є підприємства паливно-енергетичного комплексу - 36% від загального обсягу викидів, підприємства обробної - 35% та видобувної промисловості - 25%. Основними забруднюючими речовинами є оксиди вуглецю, азоту, діоксиди сірки, аміак, феноли, формальдегід, бензапірен. Основну частину діоксиду сірки (70 відсотків), оксидів азоту (56 відсотків) та пилу (52 відсотки) викинули в атмосферу підприємства, що виробляють електроенергію, газ та воду; вуглеводнів та летких органічних сполук (74 відсотки) — добувної промисловості; оксиду вуглецю (70 відсотків) — підприємства обробної промисловості. Хоч обсяги викидів забруднюючих речовин останнім часом, передусім через зупинку багатьох підприємств, зменшилися, проте в деяких промислових регіонах вони і нині значно перевищують гранично допустимі норми.

Близько 20 відсотків забруднюючих речовин, що викидаються в атмосферу стаціонарними джерелами, є мутагенами і несуть загрозу

здоров'ю не тільки нинішнього, а й наступних поколінь. Оцінюючи розміри шкоди для здоров'я, необхідно брати до уваги, що хімічне забруднення атмосферного повітря, по-перше, знижує адаптаційні можливості організму і, як наслідок, стійкість до негативних чинників іншої етіології, по-друге, підвищує рівень захворюваності, насамперед органів дихальної системи, і, по-третє, негативно впливає на рівень смертності населення. Дані проведених в Україні досліджень свідчать, що у населення, яке проживає в місцях з інтенсивним забрудненням атмосферного повітря, підвищується кількість імунodefіцитів. Це є однією з причин підвищення рівня інфекційних захворювань, а також відсутності належного ефекту від проведення вакцинації населення. Зростає кількість захворювань на хронічний бронхіт і поширеність бронхіальної астми. У країні спостерігається підвищення рівня онкологічних захворювань. У їх структурі на перші місця вийшли злоякісні новоутворення дихальної системи. Найменшу очікувану тривалість життя при народженні мають жителі міст з розвинутою металургійною та хімічною промисловістю у так званих антропотехногенно-завантажених регіонів, на противагу містам, де такої промисловості немає і через це повітря забруднюється менше.

За даними Державної екологічної інспекції України (<https://www.dei.gov.ua/>), аналіз поточної ситуації з приведення вітчизняних природоохоронних практик із захисту атмосферного повітря у відповідність до стандартів Євросоюзу засвідчує, що комплексність проблематики і відсутність напрацьованих механізмів регулювання екологічного стану атмосферного повітря, які б забезпечували його прогнозовану якість і дотримання природоохоронних стандартів, створює перешкоди перспективі гармонізації природоохоронного законодавства, та встановлює невідповідність вимогам Європейського природоохоронного права. Наразі є нагальна потреба у розробці більш жорстких нормативів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами викидів, а також введення щорічного контролю викидів на токсичність з пересувних джерел.

Також до заходів, які слід впроваджувати на захист атмосферного повітря, можна віднести (<https://sd4ua.org/>):

- мінімізацію та запобігання викидів шкідливих речовин в атмосферу шляхом застосування промисловими підприємствами екологічних фільтрів;
- перехід на експлуатацію екологічного транспорту та техніки;
- контрольовану утилізацію сміття;
- впровадження комплексних «зелених» альтернатив.

При дотриманні обов'язкових містобудівних, екологічних вимог та санітарно-гігієнічних норм планована діяльність не матиме негативних наслідків для атмосферного повітря.

Водні ресурси:

Щодо формування якості води у світі, що визначає безпеку водокористування, то зберігається тенденція в бік її погіршення. Щороку фактично близько 3,5 мільйонів випадків смертей пов'язують з неякісним водопостачанням у зв'язку з недотриманням правил гігієни.

Система питно-господарського водопостачання ґрунтується на переважному використанні незахищених від техногенного забруднення поверхневих вод. Як результат питне водопостачання у Львівській області на 80 % забезпечується з поверхневих джерел, а в окремих регіонах майже на 100 % (Г.Гринчишин).

Проблема якості води з кожним роком ускладнюється. Практично всі поверхневі джерела водопостачання Львівщини впродовж останніх десятиліть інтенсивно забруднюються.

Природними джерелами забруднення річок є ерозія ґрунтів, мертва флора та фауна, антропогенними – речовини, що надходять до водних об'єктів в процесі діяльності людини. Великі площі сільськогосподарських угідь піддаються впливу різних обробок пестицидами і добривами, збільшуються території смітників. Багато промислових підприємств скидають стічні води прямо в річки. Стоки з полів також надходять у річки й канали. Забруднюються і підземні води – найважливіший резервуар прісних вод.

Поживні речовини (азот амонійний, азот нітритів, азот нітратів, фосфор фосфатів, загальний фосфор) надходять від точкових джерел забруднення, сільського господарства і дифузних джерел (поверхневого стоку). Збільшення вмісту нітритів і нітратів у поверхневих і підземних водах веде до забруднення питної води і до розвитку деяких захворювань. Дифузні джерела частково природного та антропогенного походження (переважно сільське господарство).

Органічні речовини (розчинений кисень O₂), біохімічне споживання кисню (БСК), перманганатна окиснюваність (ПО), хімічне споживання кисню (БО) надходять через природні та антропогенні джерела забруднення. Особливо концентрація органічних речовин збільшується в літній меженний період.

До пріоритетних речовин відносяться нафтопродукти, пестициди (ядохімікати), синтетичні детергенти (миючі засоби), феноли. Вони надходять у водойми з відходами промисловості, побутовими і сільськогосподарськими стічними водами.

Водовідведення у поверхневі водні об'єкти (млн куб.м)

Рік	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

Стрийський район								
Водовідведення у поверхневі водні об'єкти	1,2	0,6	0,6	0,4	0,2	0,3	0,3	0,2
забруднені зворотні води	0,0	0,1	0,0	0,1	0,1	0,1	0,1	0,0
нормативно очищені води	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1

Найбільшими забрудниками басейну Дністра є промислові підприємства і об'єкти житлово-комунального господарства. Особливо забруднюються водні об'єкти басейну солями амонію, нафтопродуктами, важкими металами.

Головними причинами забруднення поверхневих вод Дністровського басейну є:

- скидання неочищених і недостатньо очищених комунально-побутових і промислових стічних вод безпосередньо у водні об'єкти і через систему міської каналізації;
- потрапляння у водні об'єкти забруднюючих речовин з поверхневим стоком води із забудованих територій і сільгоспугідь;
- ерозія ґрунтів на водозабірній площі.

Проблема забрудненості річок промисловими стоками залишається і надалі актуальною. Відходи нафто- і газодобувних підприємств без необхідної фільтрації потрапляють у річку, де не відбувається належним чином процес самоочищення. На річці Стрий розташовані три зі ста найбільших забруднювачів природного середовища України: Акціонерне товариство «Нафтопереробний комплекс Галичина» (м. Дрогобич), Роздільське ДГХП «Сірка» і ПАТ Стебницьке гірничо-хімічне підприємство «Полімінерал».

На сьогоднішній день, із зниженням обсягів виробництва промислове навантаження значно знизилося, хоча інші види забруднень не зменшилися.

Залишаються загрозливими обсяги змиву хімічних добрив, що застосовуються в сільському господарстві на прилеглих територіях. Проте найбільш гостру проблему в басейні створюють скиди неочищених стічних вод. Останнім часом людське недбальство призвело до того, що прибережні зони річок заповнили побутові відходи та пластик. Від подібного лиха потерпають і річки, в руслах яких виникають цілі сміттєві затори.

Отже, найбільш актуальними екологічними проблемами в басейні ріки Дністер залишаються:

1. Надмірне антропогенне навантаження на водні об'єкти внаслідок екстенсивного способу ведення водного господарства привело до кризового зниження самовідтворюваних можливостей річок і виснаження водноресурсного потенціалу.

2. Стала тенденція до значного забруднення водних об'єктів внаслідок неврегульованого відведення стічних вод від населених пунктів, господарських об'єктів і сільськогосподарських угідь.

3. Використання відсталих технологій сільськогосподарського виробництва, низька ефективність комунальних очисних споруд, які призводять до забруднення води органічними і біогенними речовинами.

4. Недосконалість економічного механізму водокористування і реалізації водозахисних заходів.

5. Погіршення якості питної води в результаті незадовільного екологічного стану джерел питного водопостачання.

6. Недостатня ефективність існуючої системи управління охороною і використанням водних ресурсів внаслідок недосконалості нормативно-правової бази і організаційної структури управління.

7. Відсутність автоматизованої постійно діючої системи моніторингу стану річки Стрий, якості питної води і стічних вод в системах водопостачання і водовідведення населених пунктів і господарських об'єктів.
(ЕКОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА МАЛИХ РІЧОК ПЕРЕДКАРПАТТЯ. Шифр ЕХМРП).

Чиста вода стає стратегічною сировиною і тому проблеми водоочищення і водокористування стають все більш актуальними. Величезну роль вода має в промисловості, де вона застосовується в різних технологічних процесах: для охолодження і нагрівання рідин, газів і обладнання; як розчинник; для приготування і очищення технологічних розчинів; в якості джерела пара для вироблення електроенергії; для транспортування матеріалів і сировини по трубах; для видалення відходів і багатьох інших застосувань.

Захист води від забруднення — одне з найважливіших світових завдань, а ефективне і економічне використання води в промисловості має бути позначено як один з пріоритетів нашої держави (<https://ecolog-ua.com/>). Для цього впроваджуються:

- сучасні підходи до очистки води;
- екологічна відповідальність промислових підприємств в сфері скидання стічних вод;
- контроль складу і властивостей стічних вод;
- моніторинг якості стічних вод.

При дотриманні обов'язкових містобудівних, екологічних вимог та санітарно-гігієнічних норм планована діяльність не матиме негативних наслідків для водних ресурсів.

Здоров'я населення:

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, хімічне і біологічне забруднення повітря, води, ґрунтів, шум, антропогенні зміна клімату та зміна екосистем є одними з чинників, які безпосередньо

впливають на стан здоров'я людини. Це закономірно, адже вживаючи забруднену воду, споживаючи продукти, вирощені на забруднених землях, щодня вдихаючи забруднене повітря, людина отримує дози різноманітних небезпечних речовин, які накопичуються та негативно впливають на її організм.

Захворюваність населення на окремі види хвороб (осіб) - Хворі, Хвороби, Територія, Рік											
	Львівська область										
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Хворі з уперше в житті встановленим діагнозом											
ВІЛ-інфіковані	326	300	228	209	306	265	314	215	219	227	222
СНІД	153	193	165	209	184	189	176	245	299	248	98
Злоякісні новоутворення	7 928	8 022	8 231	8 307	8 438	8 551	8 618	8 656	8 799	8 866	7 039
Активний туберкульоз	1 678	1 630	1 680	1 636	1 659	1 509	1 557	1 356	1 304	1 261	878
Алкоголізм і алкогольні психози	2 402	2 100	1 882	2 021	1 960	1 819	1 630	1 598	...	...	...
Хворі, які перебували на обліку в медичних закладах на кінець року											
ВІЛ-інфіковані	1 351	1 493	1 630	1 783	1 921	2 075	2 251	2 403	2 482	2 520	2 562
СНІД	413	523	603	710	809	918	1 012	1 170	1 345	1 426	1 357
Злоякісні новоутворення	51 013	52 965	55 479	57 424	59 725	62 493	64 644	67 645	69 202	72 923	75 704
Активний туберкульоз	4 948	4 272	3 245	2 491	2 151	1 859	1 751	1 421	1 331	1 240	781
Алкоголізм і алкогольні психози	34 732	34 689	34 916	35 301	35 749	36 193	36 360	36 563	...	...	...

Кількість живонароджених, померлих і природний приріст (скорочення) населення

Рік	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Стрийський район								
Обидві статі, осіб								
Міська та сільська місцевості								
Живонароджені	755	744	755	698	647	540	534	501
Померлі	780	840	865	868	851	859	858	965
Природний приріст, скорочення (-)	-25	-96	-110	-170	-204	-319	-324	-464

міська місцевість								
Живонароджені	33	29	32	23	15	22	20	20
Померлі	23	33	27	16	30	34	27	38
Природний приріст, скорочення (-)	10	-4	5	7	-15	-12	-7	-18
сільська місцевість								
Живонароджені	722	715	723	675	632	518	514	481
Померлі	757	807	838	852	821	825	831	927
Природний приріст, скорочення (-)	-35	-92	-115	-177	-189	-307	-317	-446

За даними <http://ecoprostir.com/> Україна посідає четверте місце серед країн Європи за кількістю смертей через забруднення довкілля. Про це йдеться у звіті Глобального альянсу з питань здоров'я та забруднення. Для звіту було використано останні актуальні дані – за 2017 рік. Згідно з ними, забруднення довкілля є головним чинником передчасних смертей у світі. У 2017 році через екологічні негаразди загинуло 8,3 мільйона людей, тобто кожен сьомий передчасно померлий. Забруднення вбиває втричі більше людей, ніж СНІД, туберкульоз і малярія разом узяті, а також у 15 разів більше людей, ніж війни.

Для забезпечення екологічної безпеки в зонах урбанізації та індустріалізації виникає необхідність здійснення постійного контролю та оцінки якості питної води, рослинницької та тваринницької продукції, стану здоров'я населення.

Ділянка ДПТ передбачається промисловою територією для розміщення промислових підприємств V, IV та III класів шкідливості. Санітарно-захисна зона від проєктованих об'єктів не потраплятиме на територію громадської та житлової забудови навколишніх територій та забезпечена нормативними розривами щодо шкідливого впливу на оточуюче середовище.

Негативного впливу на стан здоров'я чи захворюваність, а також погіршення умов життєдіяльності місцевого населення внаслідок реалізації ДДП не передбачається. Рівні шуму, вібрації, іонізуючого випромінювання не перевищуватимуть норми допустимого впливу при дотриманні вимог чинного законодавства.

Поводження з відходами:

Станом на сьогодні спостерігається загальне погіршення екологічної ситуації та виснаження природно-ресурсного потенціалу. Соціально-економічна розбалансованість та негативні зміни у довкіллі вимагають наукового обґрунтування пріоритетів подальшого розвитку. Серед таких першочергових завдань домінуючим є формування нових концептуальних

підходів до забезпечення ефективного використання вторинних ресурсів та охорони навколишнього середовища.

Невирішеною екологічною проблемою в Україні залишається санітарне очищення міст та інших поселень від шкідливих побутових відходів і їх утилізація. Щорічно їх накопичується близько 1,5–2 млрд. тонн, і лише 10–15% від цієї кількості використовується в якості вторинних матеріальних ресурсів. Інша частина складається та нагромаджується на звалищах, площа яких сягає понад 160 тис. га.

Полігони для захоронення твердих побутових відходів мають термін використання близько 30 років, нині вони заповнені в середньому на 90% або повністю вичерпали свій ресурс. Відсутні спеціалізовані полігони за видами відходів, що призводить до складування як промислових, так і побутових відходів без сортування на полігонах, переводячи їх в ранг екологічно небезпечних об'єктів. Нині ще не повністю вирішена проблема, пов'язана зі збиранням, сортуванням і переробкою використаної тари й упаковки, інших елементів твердих побутових відходів у курортно-рекреаційній сфері. Фахівці акцентують увагу на необхідності поетапного вирішення цього питання, затвердження нормативної документації щодо маркування полімерної тари та впровадження його на промисловому рівні, що дало б змогу ідентифікувати полімерні відходи й одержувати якіснішу вторинну сировину.

За даними інформаційно-аналітичного огляду стану довкілля у Львівській області за I квартал 2020 року, підготовленого Департаментом екології та природних ресурсів ЛОДА, не менш гострою, ніж у попередні роки, залишається проблема екологічно безпечного збирання, видалення твердих побутових відходів (далі – ТПВ). В області за даними моніторингу та інформації райдержадміністрацій та ОТГ Львівської області в I кварталі 2020 року налічувалося 185 сміттєзвалищ та 24 засмічення. На більшість сміттєзвалищ відсутня проектна документація про відведення земельної ділянки, документи, що засвідчують право на землю, за винятком рішень органів місцевого самоврядування. На даний час в області відсутні діючі полігони твердих побутових відходів, сміттєпереробні та сміттєспалювальні заводи.

Згідно зі статистичними даними, на території Львівської області налічується понад 219 млн. тонн відходів, з них 36,886 тис. тонн відходів I-III класу небезпеки.

Одним із небезпечних відходів є відпрацьовані джерела енергії: батарейки, акумулятори від телефонів, інших електронних засобів.

Утворення та поводження з відходами I-IV класів небезпеки (т)

Рік	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
-----	------	------	------	------	------	------	------	------

Стрийський район								
Утворено	1118	318	841	2871	6740	7843	6202	62657
Зібрано, отримано	3157	3000	916	856	575	613	331	984
Утилізовано	180	15	16	23	36	21	16	36
Спалено	172	5	16	243	709	1137	426	426
Передано на сторону	3936	3306	1711	3453	2480	2409	5997	46035
Видалено у спеціально відведені місця чи об'єкти	-	-	-	-	-	-	-	-
Видалено у місця неорганізованого зберігання	-	-	-	-	-	-	-	-
Накопичено протягом експлуатації, у місцях видалення відходів на кінець року	26	-	-	-	-	-	-	-

Наявні сміттєзвалища відповідають чинним нормативам щодо екологічно безпечного захоронення або утилізації і є джерелами забруднення усіх компонентів довкілля регіону: атмосферного повітря, ґрунтів, поверхневих та підземних вод. Для ефективної оцінки їхнього впливу на довкілля, моделювання і прогнозування екологічної ситуації необхідно створити кадастр усіх місць накопичення небезпечних відходів з даними про локалізацію, приналежність, період існування, об'єми і класи небезпечних речовин, можливості утилізації або перезахоронення. В останні роки ситуація зрушилася в позитивний бік, оскільки центральна і місцева влади, за фінансової підтримки ЄС, розпочала вивезення й утилізацію особливо небезпечних і токсичних відходів з прикордонних регіонів.

Метою Національної стратегії управління відходами в Україні до 2030 року є створення умов для підвищення стандартів життя населення шляхом впровадження системного підходу до поводження з відходами на державному та регіональному рівні, зменшення обсягів утворення відходів та збільшення обсягу їх переробки та повторного використання.

Питання управління промисловими відходами в Україні врегульоване на законодавчому рівні, але існують такі недоліки, як невизначеність пріоритетних цілей та недостатній рівень інтеграції питань охорони навколишнього природного середовища у галузевій стратегії, програми і заходи.

Ефективне розділення промислових відходів є ключем для подальшого їх використання як вторинного ресурсу або проведення їх послідувочої утилізації/переробки, видалення шляхом застосування відповідних технологій.

Планована діяльність не призведе до накопичення промислових та/чи побутових відходів. Утилізація відходів здійснюватиметься на підставі договорів, укладених з відповідними ліцензованими організаціями.

Грунти та надра:

Найістотнішими причинами погіршення якості земельних ресурсів в Україні є:

- 1) вторинне засолення ґрунтів;
- 2) підтоплення та висушування земель;
- 3) антропогенно-техногенне забруднення ґрунтів.

Реакція ґрунтового розчину – важливий показник родючості ґрунтів, який істотно впливає на ріст і розвиток рослин та активність мікробіологічних хімічних, біохімічних процесів. Від реакції ґрунту значною мірою залежить засвоєння рослинами поживних речовин ґрунту і добрив, мінералізація органічної речовини, ефективність внесених добрив, урожайність сільськогосподарських культур та його якість. Основною причиною підкислення ґрунтового розчину є відсутність заходів з хімічної меліорації земель та вирощування рослинницької продукції виключно за рахунок поживних речовин мінеральних добрив. Крім того, більшість ґрунтів Львівщини за своїм складом і властивостями на генетичному рівні схильні до підкислення.

Гумус є найважливішою складовою ґрунту та визначальним показником його родючості. Гумус активізує біохімічні й фізіологічні процеси, посилює обмін речовин і загальний енергетичний рівень процесів у рослинному організмі, сприяє посиленому надходженню в нього елементів живлення, що в кінцевому підсумку супроводжується підвищенням урожаю та поліпшенням його якості. Гумусний стан ґрунтів – матриця, яка визначає всі їхні властивості, в тому числі і всі ґрунтові режими. Тому вміст гумусу в ґрунті є інтегральним показником рівня його потенційної і ефективної родючості. Поліпшення гумусного стану ґрунтів є генеральним напрямком їх родючості та підвищення екологічної стабільності агроландшафтів.

В результаті проведеного аналітичного контролю ґрунтів в межах санітарно-захисних зон та в місцях накопичення відходів підприємств Львівської області слід зазначити, що забруднювачами земельних ресурсів є в основному промислові відходи та накопичувачі побутових відходів (сміттєзвалища, мулові майданчики).

Аналіз ґрунтів з точки зору оцінки якості навколишнього середовища – це кількісне визначення шкідливого (надлишкового) вмісту шкідливих елементів та ступінь забруднення ґрунту, тобто потрапляння в нього різних хімічних речовин, токсикантів, відходів сільськогосподарського і промислового виробництва. Програмою агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення передбачено дослідження ґрунтів на вміст солей важких металів, залишкових кількостей пестицидів (ЗКП), зокрема, ДДТ і його метаболітів та ізомерів ГХЦГ. Ґрунт є основним джерелом їх надходження в продукти харчування, а через них і в організм людини. У багатьох випадках важкі метали містяться у ґрунтах в незначних

кількостях і не є шкідливими. Проте, концентрація їх у ґрунті може збільшуватись за рахунок викидів вихлопних газів транспортними засобами, внесення фосфорних та органічних добрив, застосування пестицидів та інших агрохімікатів. Стійкість ґрунтів до забруднення важкими металами різна і залежить від їх буферності. Ґрунти з високою адсорбційною здатністю і відповідно, високим вмістом глини, а також органічної речовини можуть утримувати ці елементи, особливо у верхніх горизонтах.

Порушення (руйнування) ґрунтів — складний комплекс антропогенних і природних процесів зміни фізико-хімічних і механічних характеристик ґрунту. Як правило, першою причиною порушення ґрунтів є процеси, ініційовані діяльністю людини (це, наприклад, механічна обробка ґрунтів, трансформація шарів землі в будівництві, переуцілювання ґрунтів унаслідок діяльності транспорту, випасання худоби, зрошення або інші зміни режиму ґрунтових і поверхневих вод, забруднення ґрунтів та ін.). Результати цих первинних змін можуть багаторазово посилюватися під впливом природних чинників, наприклад, вітру, дощових потоків тощо. Ерозія ґрунтів — це процес захоплення часток ґрунту та їх виношування водою або вітром, а також процес руйнування верхніх, найродючіших шарів ґрунту.

За результатами агрохімічної паспортизації ґрунтів земель сільськогосподарського призначення концентрації найбільш екологічно небезпечних хімічних елементів (свинець, кадмій, ртуть, мідь, цинк) в основному знаходяться на рівні їхніх фонових значень. На відміну від даних щодо високих рівнів забруднення ґрунтів (5-15 ГДК) у промислових містах і промзонах підприємств, у ґрунтах земель сільськогосподарського призначення незначне перевищення ГДК важких металів зустрічаються лише на угіддях, що безпосередньо прилегли до цих об'єктів. Однак для оцінки небезпеки забруднення ґрунтів земель сільськогосподарського призначення більше значення мають не абсолютні концентрації в них важких металів, а їх накопичення у рослинницькій і тваринницькій продукції (ДУ «Інститут охорони ґрунтів України»).

Земельний фонд за видами угідь (на кінець року; га)

Рік	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Стрийський район								
Загальна земельна площа	80771	80771	80771	80771	80771	80771	80771	80771
Сільськогосподарські землі	47155	47152	47053	47033	...	...	...	...
Землі лісового фонду	24816	24816	24815	24815	...	...	...	...
Забудовані землі	3176	3179	3278	3298	...	...	...	...
Відкриті землі заболочені	121	121	121	121	...	...	...	...

Відкриті землі без рослинного покриття або з незначним рослинним покритвом	3477	3477	3477	3477	...	...	...	...
Землі водного фонду	2027	2027	2027	2027	...	...	...	...

Забруднення ґрунтів відбувається: під час видобутку корисних копалин та при їх збагаченні, внаслідок захоронення відходів виробництва та побутового сміття, під час ведення бойових дій, при проведенні військових навчань, випробувань, внаслідок аварій та катастроф. Ґрунти істотно забруднюються також під час опадів в зонах розсіювання викидів в атмосферу.

Розвиток промисловості і накопичення продуктів техногенезу в ґрунті обумовлює необхідність розробки і впровадження інтенсивних методів захисту ґрунтового покриття.

Стратегічним напрямом в охороні природи є впровадження безвідходних технологій, замкнутих циклів виробничого водопостачання, ефективних пилогазоочисних споруд, що дозволило б зменшити навантаження на ґрунт в 100-250 разів (<http://www.novaecologia.org/>).

При дотриманні обов'язкових містобудівних, екологічних вимог та санітарно-гігієнічних норм планована діяльність не матиме негативних наслідків для ґрунтів.

Транскордонний вплив:

Транскордонні наслідки для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, - відсутні.

7. Заходи, що передбачені для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документу державного планування

За результатами аналізу існуючого стану території щодо обмежень розвитку за принципами збереження і раціонального використання земельних ресурсів, дотримання нормативів гранично допустимих рівнів екологічного навантаження на природне середовище з урахуванням потенційних його можливостей, дотримання санітарних нормативів, встановлення санітарно-захисних зон, охорони та попередження забруднення

джерел водопостачання, запобігання шкідливим впливам встановлено, що на проєктованій території відсутні особливо цінні землі і зелені насадження, залягання корисних копалин, а також немає поблизу об'єктів заповідних територій.

В межах ДПТ передбачено наступні види використання території: промислова територія; території транспортного використання.

Проєктом не передбачено розміщення на території ДПТ об'єктів, що можуть здійснювати негативний вплив на умови перебування на ділянці ДПТ.

При розміщенні промислової зони слід враховувати збалансованість місць праці і місць проживання, формуючи при цьому взаємозв'язану систему обслуговування працюючих на підприємствах і населення прилеглих до промислової зони житлових районів.

Промисловий осередок за архітектурно-планувальними умовами і факторами формування поділений на містобудівні категорії, для кожної з яких призначений функціонально-адекватний склад підприємств, що розміщуються, які:

- виділяють виробничі шкідливості і вимагають залізничного транспорту, а також характеризуються особливими умовами виробництва, їх розміщують на віддаленні від сільбищних територій відповідно до санітарних і протипожежних норм;
- не виділяють шкідливих речовин, але вимагають залізничних під'їзних шляхів, що зумовлює необхідність і доцільність їх розміщення у периферійній частині. Віддалення таких підприємств від житлової забудови на значну відстань не є суворою необхідністю;
- не викидають виробничі шкідливості із невеликим вантажообігом (не більше 40 автомашин за добу в одному напрямку), що не вимагає влаштування залізничних колій. Такі підприємства вимагають мінімальних санітарно-захисних розривів і можуть розміщуватися поблизу сільбищної території.

На мінімальній відстані від житлової забудови (50 м) можуть бути розміщені підприємства наступних галузей:

- хімічні підприємства V класу;
- металургійні, машинобудівні та металообробні підприємства V класу;
- підприємства з обробки деревини V класу;
- текстильне виробництво та виробництво легкої промисловості V класу;
- виробництво з обробки тваринних продуктів V класу;
- виробництво з обробки харчових продуктів та смакових речовин V класу;
- виробництво будівельної промисловості V класу.

На відстані 100 м від житлової забудови може бути розміщено виробництво IV класу, 300 м – виробництво III класу; 500 м – виробництво II класу вищезазначених галузей.

Санітарно-захисна зона повинна бути озеленена, тоді вона повною мірою зможе виконувати роль захисного бар'єру від виробничого пилу, газів, шуму. Загалом на зовнішній межі санітарно-захисної зони, зверненої до житлової забудови, концентрації та рівні шкідливих факторів не повинні перевищувати їх гігієнічні нормативи (ГДК), на межі курортнорекреаційної зони - 0,8 від значення нормативу. Велике значення з санітарно-гігієнічної точки зору має благоустрій території, що вимагає озеленення, обладнання тротуарів, майданчиків для відпочинку, занять спортом та ін. Озеленені ділянки повинні складати не менше 10-15% загальної площі підприємства. Для збирання та зберігання виробничих відходів потрібно відвести спеціальні ділянки з огороженням та зручним під'їздом.

Територія ДПТ щодо вертикального планування сформована і потребує лише часткової інженерної підготовки. Комплекс заходів з інженерної підготовки території, у відповідності з природними умовами забудови та планувальної організації території, передбачає підготовку території для будівництва на ній виробничих споруд з максимальним збереженням існуючого рельєфу; забезпечення відведення поверхневих вод (планування безстічних та понижених ділянок); створення нормальних умов для руху транспорту і пішоходів забезпеченням нормативних поперечних профілів проєктованих проїздів. До складу вказаних заходів, згідно з характером наміченого використання та планувальної організації території, включені вертикальне планування території та поверхнєве водовідведення.

Також при проєктуванні передбачено комплексний благоустрій території, зокрема облаштування проїзної частини та тротуарів в межах червоних ліній, влаштування зовнішнього освітлення, збереження та впорядкування зелених насаджень, озеленення згідно вимог щодо влаштування даного виду об'єктів.

Особливу увагу слід приділити системі попередження пожеж як комплексу організаційних і технічних засобів, спрямованих на виключення можливості виникнення пожеж, на запобігання утворенню горючого і вибухонебезпечного середовища шляхом регламентації вмісту горючих газів, парів і пилу в повітрі, а також виключення можливості виникнення джерел загоряння або вибуху; забезпечення пожежної безпеки технологічних процесів, обладнання, електрообладнання, систем вентиляції; збереження сировини і інших матеріалів. Виключенню та запобігання пожежам сприяє: герметизація виробничого устаткування, заміна горючих речовин, які застосовуються в технологічних процесах на негорючі, обмеження обсягів речовин, які застосовуються і зберігаються на підприємстві; контроль за концентрацією речовин в повітрі в приміщеннях і технологічному обладнанні; застосування робочої та аварійної вентиляції; відведення горючого середовища в спеціальні пристрої та безпечні місця; застосування інгібуючих і флегматуючих домішок; вибір безпечних швидкісних режимів руху середовища та ін. Система пожежного захисту забезпечується застосуванням архітектурно-проєктних рішень, перешкод шляху поширення

пожежі, вогнеопірних пристроїв на технологічних комунікаціях, в системах вентиляції, повітряного опалення та кондиціонування повітря. Організаційно-технічні заходи пов'язані з системами попередження пожеж та системами протипожежного захисту та повинні включати: організацію пожежної охорони, організацію відомчих служб відповідно до законодавства України та рішень місцевих органів самоврядування; паспортизацію речовин, матеріалів, виробів, технологічних процесів, будівель і споруд тощо.

Для забезпечення пожежогасіння при проєктуванні водопроводу по вулицях в межах ДПТ передбачається, що проєктований водопровід повинен бути закільцьований та містити пожежні гідранти з нормованим кроком.

Взагалі для посилення безпеки людей у разі надзвичайних ситуацій на містобудівній документації наносять обмеження забудови — жовті лінії (лінії обмеження зон можливих завалів будівель і споруд, розміщених вздовж магістральних вулиць, якими проводиться евакуація населення в особливий період та підтримується транспортне забезпечення виконання рятувальних і невідкладних аварійно-відновлювальних робіт).

Споруди передбачаються подвійного призначення для укриття людей, також передбачається встановлення електросирени і гучномовця для оповіщення людей та їх підключення до центральної системи оповіщення цивільної оборони області.

8. Обґрунтування вибору оправданих альтернатив

У контексті СЕО детального плану території з метою розміщення індустріального парку «Промзона» по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади альтернативних варіантів не передбачається у зв'язку з неможливістю перенесення даної діяльності на будь-яку іншу територію.

Згідно планувальної структури міста Стрий (генеральний план розробляється) та прилеглих населених пунктів, територія опрацювання є територією промзони, яка передбачена для промислових підприємств, де є існуючі та діючі промислові об'єкти.

Альтернатива	Переваги	Недоліки
Затвердження ДПТ; провадження планованої діяльності	Промисловий розвиток, економічне зростання, соціально відповідальне партнерство.	Втручання людини в природні процеси в біосфері, що викликати небажані для екосистем антропогенні зміни.
Відмова від затвердження ДПТ	Відмова від провадження планованої діяльності не призведе до змін (як негативних, так і позитивних) стану компонентів довкілля.	Втрата фактора соціально- економічного зростання території. Відсутність інвестицій у сучасні засоби виробництва, технологічні вдосконалення для мінімізації шкідливих впливів.
Альтернативи іншого характеру відсутні з огляду на неможливість перенесення даного виду діяльності на іншу територію	Техніко-економічні показники, приведені на стадії детального планування території, орієнтовні і можуть бути уточнені або змінені на наступних стадіях проектування, для отримання містобудівних умов та обмежень і технічних умов на підключення до інженерних мереж.	Ймовірність існування варіантів, що більше відповідають встановленим цілям екологічної політики на місцевому і регіональному рівні та краще сприяють досягненню сприятливого в санітарно-гігієнічному відношенні середовища та підвищують комфортність проживання населення.

Відмова від затвердження ДПТ не сприятиме просторовому розвитку, покращенню демографічної ситуації та економічному зростанню в громаді.

Внесення змін до ДПТ відбувається відповідно до чинного законодавства України.

9. Заходи, передбачені для моніторингу наслідків виконання документу державного планування

Відповідно до вимог Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» та керуючись Постановою КМУ від 16 грудня 2020 р. № 1272 «Про затвердження Порядку здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я

населення» Стрийська міська рада у межах своєї компетенції здійснюватиме моніторинг наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, один раз на рік оприлюднюватиме його результати на своєму офіційному веб-сайті у мережі Інтернет та у разі виявлення не передбачених звітом про стратегічну екологічну оцінку негативних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, вживатиме заходів для їх усунення.

Моніторинг наслідків виконання детального плану території з метою розміщення індустріального парку «Промзона» по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади-спостереження, збирання, оброблення, передавання, збереження та аналіз інформації про стан довкілля, прогнозування його змін і розроблення науково-обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень про запобігання негативним змінам стану довкілля та дотримання вимог екологічної безпеки - буде здійснюватись шляхом періодичного (не менше одного разу на рік) аналізу статистичних та інших даних щодо якості компонентів навколишнього природного середовища та показників захворюваності населення на територіях, прилеглих до ділянки, на яку розповсюджується дія документа державного планування.

Метою моніторингу планованої діяльності є забезпечення ефективного та в повному обсязі впровадження заходів пом'якшення та мінімізації впливів та наслідків, передбачених насамперед в сфері охорони навколишнього природного середовища; забезпечення неухильного дотримання вимог чинного законодавства.

Екологічний та соціальний багаторівневий моніторинг також передбачає своєчасне виявлення нових проблем, можливих екологічних загроз та не передбачених раніше впливів.

Результати моніторингу оприлюднюватимуться з метою забезпечення максимальної доступності для органів влади та громадськості.

На підставі отриманих моніторингових результатів розроблятимуться рекомендації з коригування, покращення планованої діяльності.

10. Резюме нетехнічного характеру інформації

Детальний план території з метою розміщення індустріального парку «Промзона» по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади є містобудівною документацією, що визначає планувальну організацію та розвиток території.

У даному проєкті детального плану території з метою розміщення індустріального парку «Промзона» по вул. Промисловій в м. Стрий на території Стрийської міської територіальної громади опрацьовано планувальне рішення використання території площею орієнтовно 200 га.

Проєкт ДПТ розробляється в рамках вибору території для індустріального парку - комплексу організаційно-правових, планувальних та інших дій ініціаторів створення індустріального парку щодо пошуку, викупу, відведення і встановлення в натурі (на місцевості) вільних від забудови або забудованих земельних ділянок, призначених для створення індустріального парку.

Ділянка ДПТ передбачається промисловою територією для розміщення промислових підприємств V, IV та III класів шкідливості. Санітарно-захисна зона від проєктованих об'єктів не потраплятиме на територію громадської та житлової забудови навколишніх територій та забезпечена нормативними розривами щодо шкідливого впливу на оточуюче середовище.

Проєктом не передбачено розміщення на території ДПТ об'єктів, що можуть здійснювати негативний вплив на умови перебування на ділянці ДПТ.

Відповідно до ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» здійснення оцінки впливу на довкілля є обов'язковим у процесі прийняття рішень про провадження вказаної планованої діяльності (інфраструктурні проєкти: облаштування індустріальних парків).

Альтернативні можливості використання території опрацювання відсутні.

Вплив транскордонних екологічних наслідків проєктованого об'єкту на інші держави відсутній.

Стрийська міська рада у межах своєї компетенції здійснюватиме моніторинг наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення. Результати моніторингу оприлюднюватимуться з метою забезпечення максимальної доступності для органів влади та громадськості. На підставі отриманих моніторингових результатів розроблятимуться рекомендації з коригування, покращення планованої діяльності.